Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018. új folyam VII. (XXVII.)

27. szám

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2018. új folyam VII. (XXVII.)
27. szám

„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házát." (Mt 7,24) 1

Gyülekezeti Imanap 3

Kapcsolatépítés Istennel és egymással 5

Konfirmációi fogadalmat tettek a fiatalok 10

Beszámoló az idei, immár 5. alkalommal megrendezett éves Babaklub találkozóról 14

Márk Dráma – hogyan látják hittanosaink Jézus életét? 16

Többen találtak új reményre a Reménysugárban! 18

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők." (Zsolt 127,1) 21

Ki mit tud az Immánuel Otthon és Iskolában 22

Szövetség Hétvégét tartottunk Berekfürdőn 24

Grétike is kipróbálhatta álommunkáját 26

Keresztelések, házasságkötések, temetések 28

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond lelkipásztor, esperes
Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
- du. 2 óra istentisztelet a „Reménysugár" Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

Csütörtök
- este 7 óra KŐSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban

Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban

Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
- kéthetente 5 órakor középkorúak bibliaórája a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján 10, a hónap harmadik vasárnapján 8 és a hónap negyedik vasárnapján 18 órakor van. Minden hónap harmadik vasárnapján 10 órától *Tizenévesek istentisztelete* az Imateremben.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:
hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–16 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig lelkigondozói ügyeletet tartunk a Lelkészi Hivatalban.

„…nekirontottak annak
a háznak, de nem dőlt össze,
mert kősziklára volt alapozva.”
Mt 7,25

„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házát.”

(Mt 7,24)

Kedves Testvérem!

„Vakáció!” – hangzik sok-sok gyermek ajkáról az örvendező felkiáltás, hiszen itt van a várva-várt nyári szünet. Örömmel tölthet el sokunkat az a tudat, hogy elérkezett a hosszabb pihenés ideje, és gyönyörködhetünk a körülöttünk kivirágzott, szép természetben, amely maga is boldogságot közvetít számunkra.

Ennek ellenére mégis viharok sújtanak le a környezetünkre – ahogyan az elmúlt időszakban tapasztaltuk –, és viharok sújthatják életünket, lelkünket egyaránt. A nyári szünet idejére Isten egy bátorító üzenetet ad nekünk, éppen az ilyen lelki viharokra felkészítve bennünket. Azt üzeni, hogy nem kell összeomlani semmilyen nehéz élethelyzetben! Jézus Krisztus a példázatában őszintén beszél arról, hogy mindnyájunk életében vannak viharok, melyek összeomlással fenyegetik a mi szépen felépített és eltervezett életünket. Nem tudhatjuk, hogy ez a vihar milyen formában következik be: betegség vagy csalódás, fájdalom vagy sikertelenség. Nem attól fog függeni a mi lelkünk szilárdsága, hogy mekkora mértékű a vihar, hanem attól, hogy kicsoda a mi életünk alapja.

Hívő emberként a bajok és nehézségek idején arra kell gondolnunk: a mi Urunk pontosan jól tudja, mi az, amit elbírunk, és olyan terhet nem ró ránk, melyet már nem tudnánk elviselni. Egészen bizonyos, hogy mindenkit állított már komoly próbatétel elé az élet. Vajon nem merült-e fel sokunkban már a kérdés: „Ezt mivel érdemeltem ki? Mivel szolgáltam rá erre?” Azonban ha ilyen kérdéseket teszünk fel, akkor rossz helyen keressük a választ. Isten a nehézségeket, a mindennapok küzdelmeit nem büntetésként méri ki ránk. A mi Urunk nem az adok-kapok elvén működik, hogy ha valami bűnt követtem el, akkor cserébe azonnal meg is kapom a büntetésemet. Mindannyian vétkeztünk már

– akár gondolattal, szóval, cselekedettel vagy mulasztással. De gondoljunk csak jobban bele: a gondokat ezzel arányosan adta nekünk Isten? Bizony nem. A mi Urunk a mi Gondviselőnk, aki szeret bennünket. Néha nem úgy alakul az életünk, ahogyan azt mi elterveztük. De nem szabad elfelejteni: ezek a mi emberi terveink, és talán Isten nem ezt az utat látja helyesnek számunkra. Keresztyén emberként minden helyzetben Ő kell legyen a kősziklánk, akihez nem csak a bajok idején kell imádsággal fordulni, hanem az örömökért is neki tartozunk hálával – a mi életünkben mindennek Isten az alapja.

Mire építettük tehát azt a bizonyos lelki hajlékunkat? Vajon fövényre vagy a biztosra, a kősziklára? A biztos alap Isten Igéje, a szava, a kijelentése. Az Ige pedig arról tanúskodik, hogy a mi Istenünk szeretete közel jött hozzánk a Megváltó Jézusunkban, akinek hatalmas tettét tudva és elfogadva, biztos alapja lehet az életünknek. Így jöhetnek a nehézségek, akkor sem fog összeomlani a lelki házunk, hiszen ez az alap megtart, melyre felépítkezve nem azt kérdezzük, hogy „Miért adtad Istenem?", hanem azt mondjuk a Zsoltárossal együtt: *„Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el mennyi jót tett veled!"* (Zsolt 103, 2) Áldjuk hát a mi Urunkat mindazért, amit eddig adott nekünk, és azért is, amit eltervezett a számunkra, hiszen *„nem tudjuk, mi jön: titok a holnap. Némák a titkok. Nem válaszolnak. De a ma int, hogy híven szolgáljunk, mert tudjuk, Ki jön: Krisztusra várunk."* (Túrmezei Erzsébet)

Szolgáljuk buzgón a mi Urunkat nyári időszakunkban a mi hozzáfordulásunkkal az imádságban, igeolvasásban és minden beszédünkben, tettünkben. A mindennapok rohanásában vagy pihenésében se feledkezzünk meg arról, hogy kire kell építeni a lelki hajlékunkat és ki által tud az szilárdan megállni, megmaradni életünk szép, örömteli és nehéz, viharos idején. Ámen

Nagyné Török Csilla beosztott lelkipásztor

„…hallgasd meg a kiáltást és az imádságot, amikor ma a te szolgád a te színed előtt imádkozik.”
1Kir 8,28

Gyülekezeti Imanap

Nagytemplomi imaszoba megnyitója

Június 16-án megnyitotta ajtaját a Nagytemplomi imaszoba. Nem, nem az Imaterem lett felújítva és lett újra átadva, hanem egy teljesen új tér került kihasználásra. Ebben a szobában lehetőség nyílik az egyéni elcsendesedésre, az Istennel való találkozásra.

A Nagytemplom ötödik emeletén került kialakításra *„Közelebb” – interaktív elcsendesedés Istennel* névvel egy olyan szoba, amelyben interaktív eszközökkel segítjük az arra járók elcsendesedését. Hogy miért közelebb? Nem csak azért, mert a földszinttől fizikálisan magasabbra emelkedhetünk, hanem elsődlegesen azért, mert minden elhelyezett eszköz és kiírás azt célozza, hogy Isten szeretetéhez kerülhessünk közelebb. Az imaszoba állomásain az elmélyülés és elcsendesedés lehetőséget teremt arra, hogy Isten elé vigyük örömünket, bánatunkat, egész életünket és Isten szeretetében szemléljük azt.

Azonban június 16-a nem csak egy sima, ünnepi megnyitó alkalom volt, hanem egy egész délelőttös Gyülekezeti Imanap. A nyitó áhítat után a jelenlévők – az imaszobával együtt – hat helyszínen próbálhattak ki, tapasztalhattak meg különféle imamódokat. Ezen a napon ismét megerősödhettünk abban, hogy az imádság a keresztény ember lélegzetvétele.

Tóth Tamás operatív munkatárs

Szeretettel várjuk a kedves Testvéreinket az Imaszobába!

Érdeklődni a következő elérhetőségeken lehet: kommunikacio@nagytemplom.hu
Tóth Tamás 06 30/347-1858 | Tóth Dorottya Tünde 06 (30) 491-7507

Kapcsolatépítés Istennel és egymással

Beszámoló a VII. Gyülekezeti Napról

A hagyományokhoz híven idén is a Dorcas Kempingben került megrendezésre a Nagytemplomi Gyülekezeti Nap a pünkösdöt követő szombaton, május 26-án.

De mi célt is szolgál a Gyülekezeti Nap? Dr. Bács Jenőné Asbóth Vanda presbiter testvérünk szavait szeretnénk idézni: „Ez egy olyan alkalom, ahol a találkozás örömért is jó lenni. A helyszín ideális, és nagyszerű érzés látni a gyülekezet apraját, nagyját. Sok a mosoly: a megismerés öröméé, a már ismerősnek küldött, a biztató, az újra találkozásé, a szív és lélek örömét hordozó. Várjuk, mint egy ünnepet, ahol az ajándék maga a gyülekezet. Isten bizonyára átölel bennünket ezen a napon, és Ő is örül nekünk, velünk."

Habár külső szemmel nézve csak egynapos programról van szó, mégis több hetes, hónapos előkészítés előzi meg minden évben a Gyülekezeti Nap megszervezését. Miután eldőlt a vég-

A hagyományos csoportkép idén is elkészült a Gyülekezeti Nap résztvevőiről

leges dátum, azt kellett meghatároznunk, hogy mi álljon a tematikus nap középpontjában. Az egész évhez, illetve a nyári táborhoz kapcsolódóan ennek a szombatnak is a „kapcsolat” volt a fókuszpontja: milyen legyen a kapcsolatom Istennel? Hogyan építhetek és tarthatok fent értékes kapcsolatokat az engem körülvevő emberekkel? Miként és hol tudok bekapcsolódni a gyülekezet közösségébe?

A nap során igyekeztünk minél többféleképpen megközelíteni ezt a témát. A regisztráció során sárga és fehér névtáblákkal hívtuk fel a figyelmet a nemrég csatlakozott gyülekezeti tagokra, hogy rájuk külön figyelmet fordítsunk, és felmerülő kérdéseikre válaszokat tudjunk adni. Mindenki kézhez kapott egy kérdőívet is, amiben visszajelzést kértünk, hogy ki-milyen területen szeretne bekapcsolódni a gyülekezet közösségének különböző szolgálataiba. Vad Zsigmond Esperes Úr áhítata után pedig a mindig nagy népszerűségnek örvendő kiscsoportos beszélgetések kezdődtek el. A mély, tartalmas és őszinte kérdések és válaszok reménységünk szerint mindenki számára segítettek elmélyíteni a kapcsolatot Istennel és egymással is.

Örömteli találkozások
és kellemes beszélgetések helyszíne is
a Gyülekezeti Nap

Természetesen a nap folyamán a legkisebbekről sem feledkeztünk meg: játékokkal, ugrálóvárral és kutyabemutatóval vártuk őket, hogy tényleg az egész család számára feltöltődés lehessen a Gyülekezeti Nap. A délután zárásaként pedig házi futballbajnokságot rendeztünk, ahol két junior csapat mellett a Reménysugár ellátottai, valamint a lelkipásztorok a Lelkészi Hivatal munkatársaival közösen is alkottak egy-egy csapatot – az utóbbi ccsapat győzelmével zárult a verseny. De a Gyülekezeti Nap természetesen nem a versengésről szólt, hanem arról, hogy a gyülekezet közösségével minél több formában tudjunk együtt lenni, hiszen legalább egy közös pont mindannyiunkban van: ez pedig az Istenbe vetett hitünk.

A lelki feltöltődés után
a testmozgásra is jutott idő

Hálásak vagyunk Istennek, hogy lehetővé tette a program megvalósítását, és közel négyszázan együtt tölthettük ezeket az órákat. Jövőre is hasonló lelkesedéssel és odaadással látunk neki az alkalom megszervezésének, hogy az eddigi résztvevők újra találkozhassanak, és a gyülekezet legújabb tagjai pedig ilyen formában is találkozhassanak a közösséggel.

Husztiné dr. Nagy Ildikó
a Lelkészi Hivatal munkatársa

Jövőnk
GYERMEKEK

„Mert szeretnélek meglátogatni titeket, hogy megerősítésetekre valamilyen lelki ajándékot adjak át nektek.” Róm 1,11

Konfirmációi fogadalmat tettek a fiatalok

Az idei évben is szép rendben lezajlott a gyermekek konfirmációi felkészítése, bizonyságtétele, valamint fogadalomtétele gyülekezetünkben.

A felkészítés két csoportban, péntek délutánonként, valamint szombat délelőttönként zajlott a Leány utcai Ifjúsági Központban, amelyet Molnár Szabolcs lelkipásztor testvéremmel közösen végeztünk. Fiataljaink élénk érdeklődést mutattak a hit fontos kérdései iránt, ezeket a kérdéseket és témákat pedig fiatalos, interaktív módon igyekeztünk velük feldolgozni.

A megszerzett ismeretekről történő számadásra április 7-én került sor a Református Kollégium Dísztermében. Úgy gondolom, hogy a fiatalok számára ez nem csak egy egyszerű vizsga volt, hanem valódi bizonyságtétel. A közös felkészülés megkoronázása pedig egyértelműen a május 13-i konfirmációi fogadalomtétel volt a Nagytemplomban.

Hiszem, hogy a konfirmációi felkészülés és a konfirmáció a fiatalok számára nem az út végét jelenti, hanem egy új út kezdetét. Egy új út kezdetét, ami a keresztyén hitben történő megerősödés és Isten mélyebb megismerése felé visz.

Mi ebben igyekszünk őket továbbra is segíteni és vezetni, de nagy szükség van a Kedves Testvérek szeretetteljes és kitartó imádságára is! A Mindenható Isten áldja meg frissen konfirmált fiataljaink életét és segítse hitbeli növekedésüket gyülekezetünk örömére.

Káposztás Gábor beosztott lelkipásztor

Ebben az évben 46 fiatal tett bizonyságot hitéről a Nagytemplomi Gyülekezetben

Beszámoló az idei, immár 5. alkalommal megrendezett éves Babaklub találkozóról

Avagy mit nekünk egy kis eső...

A korábbi évekhez hasonlóan a mostani találkozót is rengeteg szervezkedés előzte meg. Megkockáztatom, hogy talán még több is, hiszen a szokásos programok (éneklés, beszélgetés, kézműves asztal a nagyobb gyerkőcöknek, szeretetvendégség) mellett idén először börzét is tartottunk, illetve a jótékonykodásra idén zsákbamacska vásárlással volt lehetőség. A kis ajándékokat az anyukák ajánlották fel és csomagolták be a találkozót megelőző szerdai klub alkalmon.

A nagy terveket az időjárás aznap reggel jól megvariálta. „Ajjajj, esik az eső… pedig az előrejelzés nem egészen ezt jósolta. A szabadtérre szervezett programmal mi lesz? Elhalasszuk? Dehogy!” Anyukáknak a gyors átszervezés meg sem kotytyan! Egy, két, három vagy több gyerek reggeli indulásra készítése mellett egy kis eső szinte már fel sem tűnik! Főleg, ha nagyon el szeretnénk menni, és egyébként is: már a süti is megsült! Így végül a szokásos helyszínen, a Leány utcán találkoztunk. Valószínűleg nem annyian, ahányan eredetileg lettünk volna, de bőven

megtöltöttük a központot gyerekekkel és felnőttekkel egyaránt, a konyháját pedig süteményekkel (meg kicsit később aztán gyerekekkel és felnőttekkel is). Itt szeretném röviden megköszönni azoknak az apukáknak, akik hősiesen elkísérték, elfuvarozták a családjukat a helyszínre az esőben. Nagyon jó volt, hogy ők is részt vettek a találkozón.

Miután mindenki megérkezett, „gyorsan" készítettünk egy nagy-nagy csoportképet. Ez ilyenkor komoly feladat: „Még álljunk közelebb! De még nincs itt mindenki! Várjatok, az egyik gyerkőc kiment! Gyere vissza kislányom, így ni! Na még egy kicsit húzódjunk össze! Mosolyt kérünk! A gyerekek is ide nézzenek! Na még egyet!" Ezután énekeltünk és imádkoztunk, ahogy máskor is – sőt, most gitárkíséret is volt hozzá.

A találkozó további részében alkalmunk volt beszélgetni egymással. Volt, akit már régen láttunk, és volt, akivel esetleg most ismerkedtünk. Készült egy külön fotó az alapító tagokról is. Milyen nagyot nőttek a gyerekek! Csak úgy repül az idő. Aki eladni vagy venni szeretett volna – főleg baba holmikat, játékokat – most erre is volt lehetőség. A gyerekek is nagyon élvezték a találkozót, a sok zsákbamacska izgalmas kincseket rejtegetett. Közben persze szebbnél szebb rajzocskák és játékok készültek a kézműves asztalnál.

A találkozón bejelentésre került egy örvendetes hír is: egy év szünet után újra lesz hétfő délelőtt is Babaklub! Úgyhogy már nem csak Beáta várja nagy szeretettel szerdánként az anyukákat és a picurkákat, hanem hétfőnként Edina is szívesen lát bennünket egy kis beszélgetésre.

Szeretném ezúton is megköszönni a résztvevők nevében a szervezők és segítők munkáját. Nagyon jól sikerült a találkozó! Mindenki jól érezte magát.

Szászné Réti-Nagy Katalin
Édesanya-Kisgyermek Klub tag

Márk Dráma – hogyan látják hittanosaink Jézus életét?

Pünkösd ünnepére készülve különleges élményben volt része azoknak, akik május 17-én a Református Kollégium Dísztermében jelen voltak a Svetits Gimnázium 10. évfolyamos diákjai által bemutatott Márk Dráma című előadáson, melynek rendezője Hodossiné Sugár Éva, magyar-és kommunikáció szakos tanár volt. Az interaktív körszínházi előadás Andrew Page Márk evangéliuma alapján írt drámáját dolgozta fel.

Az előadás egy hosszú munkafolyamat eredménye volt. A tizedik évfolyam tananyaga református hittanból újszövetségi bibliaismeret. Már a tanév megkezdése előtt gondolkoztam azon, hogyan lehetne a hittanórákat élményszerűbbé tenni úgy, hogy közben a tananyagot is elsajátítsák – mindezt persze hetedik-nyolcadik órában. Ekkor jött az ötlet, hogy megcsinálhatnánk a Márk drámát hittanórai keretek között. Hodossiné Éva tanárnő elvállalta a betanítást, Káposztás Gábor beosztott lelkész Jézus szerepét, az iskola igazgatónője pedig engedélyezte az előadás megszervezését, így februárban elkezdődhetett a munka.

A DeSeCo-program értelmezése szerint „a kompetencia képesség a komplex feladatok adott kontextusban történő sikeres megoldására". A fogalom magában foglalja az ismeretek mobilizálását, a kognitív és gyakorlati képességeket, a szociális és magatartási komponenseket és attitűdöket, az érzelmeket és az értékeket egyaránt (OECD/DeSeCo 2003; Mihály 2002, 2003).

Az egyik cél tehát adott volt: olyan kompetenciákat is fejlesszünk, melyekre a további tanulmányaik során, sőt a munka világában is szükségük lesz. A másik pedig az, hogy a bibliai történettel ne csak mint tananyaggal találkozzanak, hanem mélyebben értelmezzék Jézus életét.

Izgalmasnak tűnt a vállalkozás, de persze kicsit én is tartottam tőle, hiszen korábban nem csináltam még ilyet. Az első amit megtapasztaltam a munka legelején, hogy örömmel kezdtek hozzá, és senki nem kérdezte meg, hogy kötelező-e ezt csinálni. Reformátusok kevesen lettünk volna, így behívtunk még katolikusokat is a csoportba. Nagyon jó volt látni az együttműködésüket, egymás elfogadását, megértését. Drámapedagógiai eszközöket használtunk. Nem volt előre megírt forgatókönyv, hanem a gyerekek improvizáló képességeire volt bízva egy-egy jelenet. Az egyes szerepek is menet közben alakultak ki, és néha változtak is. Ha valaki hiányzott a próbáról, azonnal beugrott helyette valaki abba a szerepbe. Eleinte ez a fajta munka szokatlan volt nekik: féltek attól, hogy nincs előre leírt szövegük és a szereplő megformálása is nagyrészt rajtuk múlik. De ahogy telt az idő, egyre inkább élvezték a játékot: nagyon jó hangulatban teltek az órák, és a csoport közösséggé formálódott. Azok a gyermekek is megszólaltak és szerepeltek, akik egyébként visszahúzódóak, halkszavúak a hétköznapokban. Meglepetést okoztak ezzel önmaguknak, nekem, és olykor még a szülőknek is. Hétről-hétre formálódtak, alakultak a szerepek, gyermekek, és ahogy közeledtünk a történet végéhez, egyre komolyabban vették a feladatukat. Az előadás pedig tényleg olyannak sikerült, amilyennek lennie kellett. Egy bizonyságtétel tizenévesektől Jézus Krisztusról, az Isten Fiáról. Nagyon hálás vagyok, hogy részese lehettem ennek a munkának.

Kubinyiné Mikó Ágnes beosztott lelkipásztor

„Még a fának is van reménysége: ha kivágják, újból kihajt, és nem fogynak el hajtásai."

Jób 14,7

Többen találtak új reményre a Reménysugárban!

Kezdjük az elején: kiegyensúlyozott családi és anyagi háttérrel rendelkezve is kerülhet az ember a hajléktalanság lejtőjére. Sokan nem is gondolnánk, hogy szenvedélybetegségtől – például az alkoholtól, a drogoktól vagy szerencsejátéktól való függőségtől – mentes állapotból is vezethet út az egzisztenciális patt-helyzet kialakulásához. A jelen írás megfogalmazói azonban az élő példák rá, hogy hit által a teljes kilátástalanság állapotából is van kiút.

ZELENÁK JÁNOSNÉ

Zelenák Jánosné, református vagyok. Már 2014 óta járok a Reménysugárba, mert korábban elveszítettem a lakásomat és hajléktalanná váltam. Ezt a folyamatot nagyon nehezen tudtam feldolgozni az életem során, de itt a Reménysugárban új reményt kaptam a talpra álláshoz. A hajléktalanság során több betegség alakult ki nálam, ami mind a mai napig kihat az egészségemre. Emellett szeretném megemlíteni, hogy mindvégig az édesanyám által megtapasztalt Isten hit hatott rám, és már gyerekkoromban befogadtam Őt. Ez egy jó döntés volt számomra, mert az Istenbe vetett hitem tartott meg és tart meg mind a mai napig. A Reménysugár számomra a második otthonommá vált: itt veszek részt a lelki alkalmakon, amik feltöltenek és erőt adnak az életem folytatásához, hogy ne adjam fel. Emellett sok segítséget kapok az intézmény vezetőjétől a talpra álláshoz. Örömmel jövök ide, mert itt mindig megnyugszom, megpihenek. Így találok újra meg újra reménységre a Reménysugárban. Ezért hálát adok, hogy létezik ez az intézmény.

BALOGH GYULA

Feleségem haláláig áldásokban gazdag családi életet éltünk Isten kegyelméből. Az ezt követő időszakban a feleségem hiányából fakadó nehézségek ellenére is sikerült tisztességes módon, keresztyén értékeknek megfelelően egyedül felnevelni négy gyermekemet, akik szakmát is kitanultak. Ők már kirepültek a családi fészekből, maguk is példás családi életet élnek, nem feledkezve meg Istenről és a keresztyén életről. A múlt rendszerben be kell vallanom, hogy nem éreztem magam olyan közel az Úrhoz, mint most. Egy rossz döntés is okozhat lejtőre kerülést, ahonnan nagyon nehéz visszakerülni a régi kerékvágásba. A meggondolatlan elhatározásom következtében elvesztettem lakásomat és munkanélkülivé váltam. Így kerültem 2017-ben a Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedőjébe. Itt részt vettem a hitéleti alkalmakon és megerősödtem abban, hogy Isten segítségével innen is fel lehet állni. Így kaptam munkát a konzervgyárban, ahol meg voltak velem elégedve, de sajnos későbbi műtétem és a hosszú felépülési időm miatt elveszítettem ezt az állást. Nem adom fel, mert Isten segítségével újra fel szeretnék állni, hogy munkát találjak. Itt a Reménysugárban új reményt kapok mindig arra, hogy újra kezdjem. Ezért hálás vagyok a Református Nagytemplomnak és az általa fenntartott Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedőjének. Ez Isten nélkül nem valósulhatott volna meg. Végezetül köszönetet mondok mindazoknak, akiket megsegítésemre az Úr az utamba küldött.

BALOGH KÁROLY CSABÁNÉ

2017. november 22-én elindultam Nagybörzsönyből Kecskemétre a lányomhoz, de itt csak egy hónapot maradhattam. Tovább indultam az utamra, és nem is sejtettem, hogy éppen szülővárosomban, Debrecenben kötök ki. Hajléktalanként érkeztem a városba, és a vasútállomáson a Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedőjének a címét kaptam meg. Itt álltam az állomáson abban a ruházatban, amiben a lányomtól eljöttem és így léptem be a Reménysugár ajtaján. Ezen kívül mindent hátra hagytam. A Reménysugárban egy új életet kaptam, lelkileg és testileg, mert sokan segítettek a személyes ügyeim intézésében, hogy újra talpra tudjak állni. Abban is új reményt kaptam, hogy nehogy újra a szakadék szélére kerüljek az alkohol miatt, ami az egész életemre kihatott. A lelki alkalmakra szükségem van, hogy erős legyek, és segít megállni abban, hogy ne igyak. Ennek fényében eljárok a Nagytemplomba az istentiszteletekre, hogy közösségbe legyek Istennel és a gyülekezettel. Az intézményvezető segítsége által kaptam lehetőséget, hogy átmeneti szállón éljek. Ennek a költségét a rokkantnyugdíjamból tudom fedezni. Hála van a szívemben és ezért köszönetet mondok a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség által fenntartott Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedője alkalmazottainak. Szeretnék önkéntes munkában tevékenykedni, mert a semmit tevést nem szeretem. Ebben kérek segítséget.

KÁPLÁRNÉ NAGY ERZSÉBET

2005-ben megszűnt a munkaviszonyom Hajdúböszörményben a RICÓ kötszerműveknél. Ezután munkanélküli lettem és közben saját nagymamámat gondoztam a saját lakásán négy éven keresztül. Aztán ő meghalt, és a kialakult helyzet miatt nem volt jövedelmem, az önkormányzati lakásnak a rezsi költségét nem tudtam fedezni. Az önkormányzat megszüntette a bérleti jogot és ki kellett költöznöm a lakásból az utcára, és mindeközben a munkaügyi hivatal a képesítésemnek megfelelően nem tudott a részemre munkát biztosítani. Ezért elfogadtam azt, amit kínáltak nekem: dolgoztam egy hónapot a varrodában, de a testi betegségemnél fogva nem tudtam hosszútávon végezni ezt a munkát. Így a lábam alól a talaj teljesen kicsúszott és hajléktalanná váltam 2011-ben. Ismerősöktől hallottam és általuk kerültem kapcsolatba a Debrecenben működő Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedőjével. Az itt kapott tájékoztatás alapján sikerült megoldani az éjszaki pihenést és a nappali ellátást. Nagyon sok segítséget kaptam a Reménysugártól: nem anyagilag, hanem lelkileg és a szociális ügyek elintézésében is segítettek, ami által könnyebben tudtam elintézni különféle ügyeimet. Új reményt kaptam a Reménysugárban, ami megmutatkozik az életemben: itt ismertem meg a jelenlegi élettársamat, akivel már öt éve együtt vagyunk, de emellett lelki megnyugvást is kaptam és biztonságban érzem magamat. Bizalommal fordulhatok az itt dolgozókhoz, minden magánjellegű problémámmal és mindig segítséget kapok tőlük. Itt történt meg, hogy lehetőségem nyílt alkalmi munkák elvégzésére, ami által sokkal könnyebb lett az életem. Második otthonom lett a Reménysugár és mindig az is marad.

VASS LAJOS

2013-ban meghalt a feleségem és elmentem Dunántúlra dolgozni, mert nem találtam itthon a helyemet. Ez a munka 2017 márciusáig tartott. Ezután visszajöttem Debrecenbe és nem volt hova lehajtanom a fejemet. Ekkor hallottam a Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedőjéről és azonnal meglátogattam az intézményt. Kedves fogadtatásban részesültem, az itt dolgozó intézményvezető támogatott, segített mindenben, amiben csak tudott. Emellett reményt kaptam a lelki alkalmakon arra, hogy higgyek az Istenben és ezt köszönhetem a Reménysugár lelkészének. Hiszem, hogy az Istentől kaptam a mostani munkámat is. Így kaptam új reményt nyugdíjasként az életem folytatásához. Ezért vagyok hálás az Istennek, hogy ezt az intézményt engedte létrehozni, aminek örökös tagja szeretnék lenni.

Dancsó Zoltán intézményi lelkipásztor

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.”

(Zsolt 127,1)

Jól ismert igevers, melyet fizikai és lelki történéseink kapcsán is oly sokat emlegetünk. S most, a Nyitott Ajtó Szociális Központ közösségének örömteli megtapasztalása is az, hogy az Úr építi a közösségünk „házát”!

A Nyitott Ajtó Szociális Központ 1995. január 5-től a Múzeum u. 2. sz. alatti épület alagsori helyiségeiben végzi szolgálatait. A kezdetekkor a Gyülekezetnek csupán arra volt lehetősége, hogy az akkori helyiségekből néhányat rendbe hozzon annak érdekében, hogy legyen egy közösségi terem a közösségre vágyakozók és a segítséget kérő betérők számára. Legyen varrószakköri helyiség és egy kis iroda a lelkigondozásokhoz és ügyintézésekhez.

Az önkéntesekből álló közösség 2004. január 5-én alakult át szociális intézménnyé, s ezzel az átalakulással együtt járt sokféle épületátalakítási munka is. Akadálymentesíteni kellett az épület bejáratát, felújítottuk a konyhát, kialakításra kerültek mellékhelyiségek, irodák és egy csoportszoba. Az elmúlt években sikerült gyakorlatilag a teljes épületrész szuterén helyiségeit rendbe tennünk és otthonossá alakítanunk, s egyben teljesen belaknunk is az épületrészt.

Régi vágya volt az idejáró időseknek és az itt dolgozó munkatársaknak, hogy valamerre továbblépjünk … Hiszen láttuk, hogy a helyiségeink szűkösek lettek, hogy akármilyen barátságos lett a hely, mégis a lépcsők lefelé vezetnek … Sokan, sok ideig és kitartóan imádkoztunk azért, hogy türelmesen tudjuk kivárni és megélni ezt a továbblépést. S ez a lehetőség most már kézzel foghatóan előttünk van!

A Nagytemplomi Gyülekezet Presbitériuma elfogadta és támogatta azon kérésünket, hogy a Nyitott Ajtó helyiségei feletti megüresedett lelkipásztori szolgálati lakást alakíthassuk át és vehessük közösségi célokra birtokba. Így az Intézmény saját forrásaiból közel 18 millió forintos beruházást kezdett el az elmúlt napokban. A korábbi parókia helyiségeit ugyanis teljesen át kell alakítani ahhoz, hogy azok intézményi funkciók-

nak is megfeleljenek. Falakat bontatunk azért, hogy egy nagy teremben majd közösségi alkalmakat tarthassunk, hogy korszerű irodahelyiségeink legyenek, hogy az új rész is akadálymentesített legyen, hogy megfelelő számú és minőségű kiszolgáló helyiségünk legyen. A beruházás során új fűtési rendszert, új padlózatot, új konyhai részt és mellékhelyiségeket is ki kell alakítanunk.

A munkálatok várhatóan október végéig tartanak. S aki építkezett már, az jól tudja, hogy mennyi tervezéssel, törődéssel és nem kevés áldozattal jár egy építkezés. Viszont azt is tudja, hogy milyen célért és kikért vállalja az építkezés „kalandját". Mi is tudjuk. Tudjuk, hogy egy szép, világos, tágas, szépen felújított és berendezett Intézményünk lesz, amely még több testvérünknek lehet majd vonzó…, hogy az új hely sokak számára lehet második, vagy időnként még első otthon is…, hogy még méltóbb helyszíne lehet Isten szeretetének gyakorlati megtapasztalására és cselekvésére, valamint Isten Igéjének a hirdetésére.

Mi Isten országának mai építőiként viszont azt is tudjuk, hogy minden szándékunk, tervünk csakis Vele tud házzá, közösségi térré, templommá válni.

Imádságainkban ezért továbbra is kérjük Istent, hogy a Nyitott Ajtó Szociális Központ 2018-as beruházási tervei kedvesek legyenek Ő előtte, hogy a tervekből valóság legyen és az új intézményi helyszínek is az Ő dicsőségét tudják majd hirdetni!

Kiss Ilona intézményvezető

Ki mit tud az Immánuel Otthon és Iskolában

A költészet napján, április 11-én 10. alkalommal került megrendezésre a KI MIT TUD? vetélkedő az Immánuel Otthonban. Kis tanulóink és fiataljaink nagy izgalommal és igyekezettel készültek a szereplésre. Színes volt a repertoár: vers, ének, hangszeres zene, bábozás, zenés tornabemutató. A zsűri tagjai a visszajáró gyakorló iskolás tanárok, Liebné

Csongrádi Erzsébet és Erdei Zoltánné, Debreceni Lajos és a Csokonai Színház igazgatója, Ráckevei Anna voltak. Utóbbi volt a zsűri elnöke, aki nagyon méltatta a gyerekek teljesítményét. Valóban színes, látványos, élvezetes produkciókat láthattunk. A fellépők oklevelet, szép könyveket és édességeket kaptak jutalmul. Mi, nézők pedig ismét gyönyörködhettünk kedves gondozottjainkban, sokszínűségükben, bátor kiállásukban. Volt olyan fellépő, aki másnap már a jövő évi versenyről kérdezett, és azt is elárulta, hogy legközelebb mivel fog készülni. Ezért érdemes csinálni!

Fodor Lászlóné szervező

Hálaadás

„Mert Isten a tanúm, mennyire vágyódom mindnyájatok után Krisztus Jézus szeretetével.”
Fil 1,8

Szövetség Hétvégét tartottunk Berekfürdőn

Idén második alkalommal is megrendeztük a Szövetség Hétvége – A jegyes kurzus elnevezésű programunkat a berekfürdői Megbékélés Házában, amelyre házasulni készülő fiatalokat vártunk. A közös pont – túl a házasságra készülésben – az volt bennük, hogy mindannyian a Nagytemplomban fogják kérni megkötött házasságukra Isten áldását. A húsz ifjú pár részvételével megrendezett egész hétvégés alkalmon korszerű, interaktív módon készültünk a házasságkötésre és a házaséletre Vaszil Dóra diakónus és Molnár Szabolcs ifjúsági lelkész vezetésével.

Minden évben két ízben rendezzük meg a Szövetség Hétvégét azért, hogy a házasságkötés előtt álló fiatalok számára lehetőséget biztosítsunk az esküvőszervezés nehézségekkel tarkított időszakában arra, hogy elcsendesedve, egymásra odafigyelve, Istentől várva segítséget,

A résztvevők kreatív módon mutatták be, hogy mit jelent számukra a házasság

összefoglaljuk azokat a pontokat, amelyekre fontos és hasznos odafigyelni a házasságban. Mindezt azért, hogy eredményes és hosszú távú kapcsolatok jöjjenek létre, illetve erősödjenek meg.

Ezzel a programmal is szeretnénk küzdeni a rendkívüli mértékben lesújtó statisztikai adatok ellen, amelyek szerint minden második házasság válással végződik Magyarországon. Abban bízunk, hogy törekvésünket megáldja az élet Ura, és egyre több ifjú pár fogja úgy gondolni, hogy szükséges az ilyen típusú felkészítés is a nagy nap megélése előtt.

Egy-egy Szövetség Hétvégén számos fiatal pár vesz részt, akik közül többen nem tagjai gyülekezetünknek, ezért számukra ez a hétvége a gyülekezet kinyújtott karja, amely szeretettel öleli át őket, jelezve: örömmel várunk magunk közé, a gyülekezet örvendező, szolgáló közösségébe.

Öröm számunkra, hogy a jelek szerin jövőre már három alkalommal is meg tudjuk szervezni a Szövetség Hétvégét a jelentkezők nagy száma miatt.

Molnár Szabolcs ifjúsági lelkipásztor

Grétike is kipróbálhatta álommunkáját

A Neked MUNKA, nekem ÁLOM! program egy olyan egyedi kezdeményezés Magyarországon, amely lehetőséget ad fogyatékos emberek és munkáltatók kötetlen találkozására. A program szervezőinek meggyőződése, hogy az integráció és befogadás ügyét legjobban a személyes találkozások szolgálják. Besenyei Gréta, a DNRE Immanuel Otthon és Iskola Mosoly Ifjúsági csoportjának egyik tagja a lelkészi hívatásba szeretett volna betekintést nyerni.

„Nagyon örültem, hogy ezt a napot a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközségben tölthettem az intézményi lelkészünkkel, Tóth Dorottya Tündével. Megláthattam azt, hogy milyen is egy hivatásos lelkész napja. A Püspöki Hivatalban kezdtünk, ahol Főtiszteletű dr. Fekete Károly Püspök Úr kedvesen fogadott, és jó érzés volt ilyen közvetlenül beszélni a Tiszántúli Református

Dr. Fekete Károly Püspök Úr is fogadta Grétikét

Egyházkerület első emberével. Kicsit izgultam, hogy mi is vár majd rám ott, de hála Istennek és az ő közvetlenségének és kedvességének, ez nagyon hamar elmúlt. A beszélgetésünkből megérthettem, hogy mennyire sokrétű is az ő feladata, és milyen sűrű is egy napja. Megosztotta velem, hogy dönteni bizony nem mindig könnyű az embernek, de ha figyel Istenre, ő megmutatja azt, mit is kell tennünk.

A Lelkészi Hivatalban minden munkatárs úgy fogadott, mint egy egészséges embert, és ez jól esett. A Nyitott Ajtóban húsvéti csomagokat állítottunk össze, segítve azoknak húsvétját, akik erre rászorulnak. Itt azt tanultam meg, hogy legyünk elégedettek. Hasznosnak éreztem magam.

A nap végén pedig egy megbeszélésen vettem részt, ahol az előttünk álló Nagytemplomi gyülekezeti napról beszélgettünk. Itt megtanulhattam, hogy fontos az összefogás.

Mindent összevetve hálás vagyok Istennek, és azt kívánom, érezzék meg azt a szívükben és lelkükben, hogy munkájuk és fáradozásük nem hiábavaló, hanem ha kitartóan csinálják és teszik amit Isten rájuk bízott, annak eredményét és gyümölcsét Isten előbb-utóbb megmutatja nekik."

Besenyei Gréta
az Immánuel Otthon és Iskola tanulója

„Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban." Filippi 4,7

Keresztelések, házasságkötések, konfirmáció, temetések

KERESZTELÉSEK

2018. április 1. és 2018. június 17. között 40 gyermek és 1 felnőtt, Zsila Zsófia, Tikász Réka Piroska, Szaniszló Hunor, Falucskai Szabolcs, Rozsi Merse Mór, Horváth Kamilla Léna, Lajtman Lénárd, Mészáros Dorka, Kalmár Lia, Németh Dóra, Tóth Attila, Rózsa Milán, Oláh Gergő, Ábrók Bence, Berecz Bendegúz Attila, Sipka Júlia, Kajus Péter, Fülöp Eliza, Sepsy Gellért, Fagyal Flóra, Erős Anna Zsófia, Fischer Gergely Vilmos, Lókodi Attila Noel, Sipka Boglárka Lilla, Farkas Lea Zsófia, Kövér Liliána, Csala Szofi, Deregi Júlia, Kozma Dominik, Bács Lili Zsolna, Zsigó Róbert Csaba, Koncz Szabina, Papp Márton, Kóder Balázs, Szoby Dániel, Kóder Lili Anna, Toronyai Dóra Éva, Toronyai Zsolt, Dobó Eszter Zita, Török Péter, Gonda Gréta Anna részesült a keresztség sákramentumában. *„Menjetek el tehát, tegyetek tanítványná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe …"* (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2018. április havában 3 ifjú pár, Peregli László és Vigh Magdolna, Bácsi Norbert és Zentai Szabina, Kovács Péter és Csák Szabina,

2018. május havában 8 ifjú pár, Szántó János és Varga Andrea, Juhász Barnabás és Nagy Irma Xénia, Nagy Tibor és Balogh Teréz, Gregor Zsolt János és Faragó Anita, Nagy Mihály és Kocsis Anita, Baranyai Bonifác Gergely és Tóth Blanka, Kiss Csaba és Lukács Malvin, Cseresznye Péter és Ásztai Nikolett, valamint 50 éves házassági évfordulójuk alkalmából Nagy Ferenc és Orsó Olga,

2018. június havában 12 ifjú pár, Tóth Csaba és Berecz Nikoletta, Márton Norbert és Kovács Anita, Buglyó Dávid és Nyakas Erzsébet, Balogh József és Kiss Enikő, Szűrös Gábor és Nagy Gabriella, Oláh Gergő és Sebestyén Fruzsina Anna, dr. Mikó Zoltán és Csendes Viktória, Rácz Szabolcs és Ráski Henrietta, Soltész Sándor és Galgóczi Katinka, Horváth Dávid és Kiss Szilvia, valamint 25 éves házassági évfordulók alkalmából Nagy Gyula József és Szűcs Tünde, Nagy Attila és Kónya Kinga, Micale Bruno és Veres Judit kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben. *„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat."* (1Móz 2,18)

KONFIRMÁCIÓ

2018. május 13-án 46 fiatal konfirmált. *„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!”* (Jel 2,10)

TEMETÉSEK

2018. március havában: Venczel Béláné (Papp Róza) 85 évet; Szabó Béla 75 évet;
2018. április havában: Csordás Pálné (Balogh Mária Juliánna) 81 évet; Szilágyi Ferenc 90 évet; Szathmáry Lehel Zoltán 85 évet; dr. Molnár Istvánné (Arany Eszter) 89 évet; Papp Miklós Sándor 66 évet; Simon Ferenc 92 évet; Károlyi Zsigmond 82 évet; Góz Ernőné (Kokas Sára) 83 évet; Balogh Rezső 67 évet;
2018. május havában: Mátyás Istvánné (Fogarasi Piroska) 81 évet; Balogh Dezsőné (Fekete Lenke) 89 évet; Lovas József 82 évet; Vértesi Tibor 87 évet; Németi Béláné (Kiss Piroska) 86 évet; Godó Erzsébet 83 évet; Tarr László Ferenc 71 évet; Ludányi Ferenc 86 évet; Simon Péter István 96 évet; Sápi Sándorné (Szabó Ibolya) 60 évet; Bartha Dezső 61 évet; Bartha Dezsőné (Pesics Etelka) 63 évet; Vasas Sándorné (Halász Ilona Ibolya) 89 évet; Monori István 66 évet;
2018. június havában: Szűcs Andrásné (Papp Katalin) 77 évet; Magyar Andorné (Kóti Klára) 93 évet; Szálkay András 82 éves; dr. Korláth Gyula 73 évet; Rozsályi Gergelyné (Varga Irén Anna) 95 évet; Bertók Antal 62 évet évet élt testvérünket temettük el. ***„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk.*** (Jn 14,19)

Még gondolkozol a továbbtanulásodon?
Éppen nem tanulsz és nem dolgozol?
Passzív féléven leszel?
Szeretnéd hasznosan tölteni a felszabadult idődet?

LÉGY FÉL ÉVRE A MAGYAR REFORMÁTUS SZERETETSZOLGÁLAT ÖNKÉNTESE!

Folyamatosan várjuk a jelentkezőket a félévre. Nyáron és ősztől is be lehet kapcsolódni a programba.

Fizetjük a jogosítványod megszerzéséhez szükséges tanfolyamok díját
és **nyelvi kurzuson is részt vehetsz.**

Pályaválasztásodban és jövőképed alakításában különböző témákban szervezett előadásokkal, kurzusokkal is próbálunk segíteni.

Ha felkeltettük érdeklődésedet, és elmúltál 18 éves, de nem vagy még 22, valamint **Debrecen**, **Ózd** vagy **Vásárosnamény** városában vagy annak közelében laksz, akkor jelentkezz!

Érdeklődni, jelentkezni az alábbi elérhetőségeken tudsz:
onkentes@jobbadni.hu és **06 30 678 7355.**
http://jobbadni.hu/onkentessegszemelyreszabva

A program az EFOP-1.3.8-17-2017-00031 kódszámú pályázat keretében valósul meg.

MAGYAR REFORMÁTUS SZERETETSZOLGÁLAT

ÚjNemzedék

Adományvonal:
1358
Egy hívás 250 forint.

A projekt kiemelt együttműködő partnere az Új Nemzedék Központ.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE